

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2058/2015
24.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници тужиоца С.К. из П.Б., чији је пуномоћник Ђ.Б., адвокат у П., против тужене Општине Прибој, Општински фонд за развој пољопривреде, кога заступа Општински правобранилац Општине Прибој, ради исплате осигуране суме, одлучујући о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу број Гж 599/15 од 22.06.2015. године, у седници већа 24.02.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу број Гж 599/15 од 22.06.2015. године, као изузетној.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Ужицу број Гж 599/15 од 22.06.2015. године и пресуда Основног суда у Прибоју број П 17/2014 од 29.04.2015. године, тако што се **УСВАЈА** тужбени захтев тужиље и обавезује тужена да тужиљи на име накнаде штете по основу осигурања плати 240.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 25.12.2012. године, па до исплате, све у року од осам дана.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиљи исплати на име трошкова поступка износ од 169.300,00 динара, у року од осам дана.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прибоју број П 17/2014 од 29.04.2015. године је одбијен тужбени захтев тужиље, којим је тражила да суд обавезе туженог да јој на име накнаде штете по основу осигурања плати 240.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 25.12.2012. године као дана када је туженом исплаћена штета па до исплате, а у року од осам дана. Обавезана је тужиља да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 22.500,00 динара у року од осам дана.

Виши суд у Ужицу је пресудом број Гж 599/15 од 22.06.2015. године, потврдио наведену пресуду Основног суда у Прибоју, а жалбу тужиље као неосновану одбио.

Против назначене пресуде Вишег суда у Ужицу тужила је изјавила посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, а ради разматрања правног питања од општег интереса и ради уједначавања судске праксе.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је размотрио ревизију тужиле и оценио је да су испуњени законски услови за примену института изузетне дозвољености ревизије, ради уједначавања судске праксе и тумачења члана 937. Закона о облигационим односима.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку и оценио је да је ревизија тужиле основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је тужила са Општином Прибој закључила 21.05.2012. године под бројем 320-228, уговор о додели грла стеоне, расне јунице. Тим уговором је тужили додељено једно грло расне стеоне јунице сименталске расе без накнаде као пољопривредном газдинству. Тужила је прихватила учешће у Програму унапређења сточарске производње и производње млека и развоју економских активности на руралном подручју у циљу стварања услова за задржавање и повратак становништва на сеоско подручје. Претходно је Министарство пољопривреде Републике Србије доделило средства Општини Прибој за набавку 250 грла стоке која је Општина требало да додели власницима пољопривредних домаћинстава на основу критеријума конкурса. Тужила је додељено грло преузела пре закључења овог уговора, у марту месецу 2012. године. Након преузимања, јуница је отелила мушко теле, а након седам дана од тељења се разболела и поред лечења је након 15 дана угинула. У време закључења уговора између парничних странака, јуница је већ била угинула. К.Д. о. А.Д.О. Филијала У. је исплатила 25.12.2012. године, осигурану суму од 240.000,00 динара туженој Општини Прибој. После угинућа грла тужила се у више наврата обраћала туженој да јој исплати припадајућу суму по основу осигурања коју је тужена наплатила од К. Д., али у томе није успела. Испуњавајући уговор о додели јунице, тужила је исплатила премију осигурања, јуницу је о свом трошку лечила код овлашћене ветеринарске установе за контролу здравственог стања додељеног грла, Ветеринарске амбуланте Р. са којом је потписан уговор о здравственој контроли грла (према члану 5 уговора о додели грла стеоне расне јунице).

На основу овако утврђених чињеница, нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужиле са образложењем да тужила није страна уговорница уговора о

осигурању предметног грла стоке, нити је треће лице у смислу члана 897. Закона о облигационим односима и да не може да црпи никаква права на износ који је исплаћен туженој као страни уговорници по основу наступања осигураног случаја.

Другостепени суд је навео да није основан жалбени навод тужиље да је она постала власник јунице даном преузимања и да јој као власнику припада право на штету.

Врховни касациони суд не прихвата изнето правно становиште.

Ценећи одредбе уговора о додели грла стеоне расне јунице произилази да је тужиља постала власник додељеног грла. Наиме, тужиљи је грло додељено без накнаде и она је постала њен власник даном предаје државине јунице. Чињеница што је чланом 3, ставом 1. алинеја 1. уговора било уговорено да добијено грло тужиља не може да отуђи у наредних пет година, не утиче на стицање власништва над додељеним грлом, већ је само ограничење располагања грлом, а због Програма и циља због кога је грло додељено тужиљи. Уговором није било уговорено да ће тужиља постати власник грла након протека пет година и зато није искључена примена члана 34. Закона о основама својинскоправних односа, којим је прописано да се на основу правног посла, право својине на покретну ствар стиче предајом те ствари у државину стицаоца.

Одредбом члана 937. став 1. Закона о облигационим односима је прописано да у случају отуђења осигуране ствари, као и ствари у вези са чијом је употребом закључено осигурање од одговорности, права и обавезе уговарача осигурања прелазе по самом закону на прибавиоца, осим ако другачије није уговорено.

Из цитиране законске одредбе произилази да су на тужиљу као новог власника ствари, прешла права и обавезе из закљученог уговора о осигурању приплодних јуница између осигуравача Д.о. А.Д.О, Главна филијала осигурања У. и Фонда за пољопривреду Општине Прибој којим је уговорена осигурана сума од 240.000,00 динара. Није спорно да је осигурани случај наступио, да тужиља за њега није била одговорна и да је осигуравач осигурану суму исплатио туженој која одбија да је исплати тужиљи као власнику јунице.

Из наведених разлога тужбени захтев тужиље је основан. Тужиљи припада законка затезна камата од дана када је туженој исплаћена осигурана сума, 25.12.2012. године, па до исплате, на основу члана 277. ЗОО.

Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 416. став 1. ЗПП.

С обзиром на чињеницу да је Врховни касациони суд преиначио нижестепене одлуке одлучио је и о свим трошковима парничног поступка применом члана 165. став 2. ЗПП. Обавезао је тужену да тужиљи надокнади трошкове поступка применом члана 153, 163. став 1. ЗПП, и то за састав тужбе 6.000,00 динара, за приступ на три рочишта по 7.500,00 динара (укупно 22.500,00 динара), за састав жалбе и ревизије по 12.000,00 динара, на име трошкова таксе тужиљи припада такса за тужбу и за пресуду по 14.600,00 динара, такса на првостепену пресуду и на другостепену пресуду по 14.600,00 динара, такса за жалбу и за ревизију по 14.600,00 динара и за одлуку ревизијског суда

троструки износ таксе од 43.800,00 динара, укупно 169.300,00 динара. Трошкови поступка су одмерени у складу са важећом Адвокатском и Таксеном тарифом.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**